

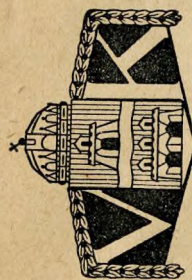
Fehér éjszakák — Budapest

Aki mostanában ellátogat a budapesti orfeumokba és kabarékba, alig ismer rá a szertelen és trágár komédiázás eme egykori tanyáira. Az alabástrómos fehérség szelleme vonul át minden mutatványon, látványosságon és énekszámom. A multak dőzsölési emlékeiből csak azok a formákhoz tapadó trikók maradtak meg, amelyekben Terpsychore pesti korcsai sejtelmes táncaikat lejtegetik. Még Steinhardt, Roth és Virág Jenő meg Solti Hermin is, akik azelőtt még véletlenül sem használtak a színpadról csupán egy értelmű kifejezéseket, ma azonban pikantéria nélkül igyekeznek szórakoztatni a közönséget, amely mégsem lehet oly romlott, miként azt sokan állították, mert hiszen a *fehér műsorok éppen olyan zsufolt házakat teremtenek, mint azelőtt az otromba disznóságok*. Csak éppen a vaskos különlegességeiről híres *Foliés Caprice* üres, de itt is nem annyira a trágárságok elmaradása lehet a nagy tátongás oka, hanem inkább az, hogy a mulató két oszlopa: Rott és Türk Berta elhagyták azt a jlenge hajlékot. Korbáccsal üldözünk minden polgári korlátozást, elvi meggyőződésből ostorozzuk a cenzura minden fajtáját, azonban mindennek dacára ez egyszer köszönjük a rendőrségnek, hogy *alkalmat adott a pesti közönség józtlése bebizonyítására*. Mert, ime kiderült, hogy a derüs kedélyű és jellegzetesen vidám pesti közönség nemcsak kapható a fehér mulatságra, de éppen oly mértékben tömi meg a fehér orfeumokat és kabarékat, mint azelőtt az érzékenyeket.

Ezentul tehát ne bujjanak a vállalkozók a közönség mögé, ne hivatkozzanak arra, hogy a „pesti tulfinomult közönség érdeklődését tisztességes mutatványokkal nem lehet lekötni.“ A pesti közönség igenis *bedül* minden szórakozási lehetőségnek, azonban színvonalat, tartalmat, ötletet, fúrge szellemet követel. Az olcsó trágárságoknál bizonyára nehezebb ötletes fehérségeket nyújtani és ezentul bizony fáradságosabb és költségesebb lesz jó fehér műsorokat összeállítani, azonban miért szereznek az orfeumosok kényelmesen a millióikat?

Azt hisszük, hogy a budapesti éjszakák végre elvesztik balkáni jellegüket és a derü birodalmában a művészet végre fokozottabb mértékben kap helyet. És a külföldön (mint például Bécsben) nem lesz vaskos reklám a budapesti cégér, — *Budapester Orfeumgesellschaft* ezentul nem azt fogja jelenteni, hogy a legválogatottabb disznóságok kerülnek előadásra. Ez a magyar különlegesség is eltűnik talán és az idegen, aki Budapestre jön, éjszakai életünkben is megtalálja a — nyugatot. Éppen elég ideje tartoztunk a hungarák és az orfeumok legszélsőbb keleti világához, éppen elég ideje szégyenkeztünk a világ előtt, amely azt tartotta, hogy „Magyarország tulajdonképpen egy éjjeli mulatóhely, ahol pénzért mindenki mesztelenül táncol“, — amint azt a berlini *Artistenzeitung* egyszer megírni merészelte. Ennek talán vége. A fehér éjszakák beváltak, — sőt — hogy orfeumstilusban beszéljünk — beütöttek.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *nb*

Cím: *Fehér éjszakák Budapest*

Forrás: *Újraolvasat*

Bp
(Hely)

1918. X. 29.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1918

Oszályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

791

1918

791

(nb)